

Ad multos annos!

Dne 16. června 2003 se výbor České kardiologické společnosti rozhodl obnovit rubriku Stránka k zamyšlení v příloze časopisu Cor et Vasa Kardio, kterou před lety zavedl a dlouhou dobu naplňoval prof. Zdeněk Fejfar. Informační bulletin Kardio byl samostatným tištěným periodikem, který společně založili prof. Fejfar a Mgr. Jaroslav Hořejší v IKEM v roce 1975, a vydávali ho až do roku 1990; později splynul s novou verzí Cor et Vasa.^(1,2)

Profesor Fejfar byl hluboce vzdělaný člověk se širokým rozhledem, který často viděl za obzor současných dnů. Ve své době pravidelně obohacoval Kardio svými fejetony a my je považovali za samozřejmou součást časopisu. Teprve později jsme měli možnost poznat obtížnost této pravidelné povinnosti.

Od června roku 2003 jsme dlouho hledali spolupracovníky, kteří by byli ochotni nám pomoci. Nakonec se utvořilo trio autorů: prof. Bohuslav Ošťádal, prof. Vladimír Staněk a třetím je autor tohoto článku. Nezbytnou součástí této autorské komunity, stmelující kolektiv, se stala paní Mgr. Kadeřávková. „Gentlemen's agreement“ mezi přispěvateli spočívala v dohodě, že se autoři budou pravidelně střídat a jen v případě akutní nouze, spočívající v nedostatku času, nápadů či zdraví, může být pořadí dočasně změněno. Tak se i stalo. První číslo v roce 2005 jsme zahájili optimistickým příspěvkem „Úspěšný rok 2004“; od té doby je přinášíme pravidelně, měsíc co měsíc, někdy i velmi obtížně hledáme jak zajímavý námět, tak i čas pro napsání. Naštěstí se našli kolegové, kteří byli ochotni pomoci; někdo i třikrát (Jan Šochman), jiní dvakrát (Jaroslav Šimon, Jiří Kvasnička) a objevili se i další přispěvatelé (Pavel Bravený, Jan Škovránek, Miroslav Bednařík, Jiří Widimský, František Kölbel, Jindřich Špinar, Jan Černý a Ivo Stolz). Rád bych jim všem jménem autorského kolektivu poděkoval. Pomohli nám tím, že přinesli nejen nové informace, ale vnesli do našeho stereotypu i nový styl a odlišný způsob psaní. Paní Mgr. Kadeřávková říká, že již dokáže podle textů autorské trojice spolehlivě rozpoznat „pachatele“. I když to není pravidlem, první z nás se věnuje většinou historii kardiologie a její tradici („Úvaha nad publikační aktivitou J. E. Purkyně“ nebo „Zamyšlení nad odkazem našich učitelů“), druhý spíše obecným otázkám současné a budoucí kardiologie („Od léčení nemoci a rizika k léčení celé populace“ nebo „Jaké bude příští desetiletí kardiologie?“) a třetí se pohybuje v oblasti fejetonů („Což takhle dát si statin?“ nebo „Už jste potkali Tako-Tsubo?“).

Setkal jsem se i s odlišným přístupem. Ve chvílích nedostatku času, ale i inspirace, jaké téma vybrat, jsem požádal jednoho z našich významných kardiologů. „Ale to není placené, že?“ Nebyla to otázka, spíš prosba o vyvrácení tohoto bludu. „Skutečně, to není placené,“ odpověděl jsem.

Teprve později jsem si uvědomil, že jsem nemluvil pravdu. Stránky k zamyšlení jsou velmi dobře placené. Samozřejmě, nejprve musíte něco investovat. A investice není vždy laciná.

Musíte najít téma, které je aktuální a čtenáře zaujme. A druhou nemalou investicí je: článek napsat. Nejtěžší je najít čas, vhodnou atmosféru a nakonec první větu. Když se toto podaří, je obvykle Stránka k zamyšlení na světě. A pak přichází „mzda“ – radost, že jste překonali všechny obtíže, našli téma, čas i způsob zpracování. Když se mi pak kolegové svěří, že Stránky k zamyšlení jsou zajímavé a jsou obvykle prvním místem, kde časopis otevírají, je to pohlázení na duši a začínám chápat pocity pana Martina Romana, šéfa energetického závodu ČEZ, když dostává mimořádnou odměnu.

A proto: mnohokrát jsme si s úctou a pokorou vzpomněli na Zdeňka Fejfaru.

Já sám osobně bych velmi rád poděkoval panu profesorovi za veškerou pomoc, kterou mi v životě poskytl, a nebylo jí málo. Na poděkování mi za jeho života nezbyl čas, jak už se to v životě stává. Rád bych mu také oznámil, že pokračujeme v jeho díle.

Chtěl bych, aby to všechno věděl.

Jsem však přesvědčen, že on už to všechno dávno ví.

Bruno Kische

P. S. Hledání námětu této Stránky k zamyšlení bylo tentokrát snadnější: začínáme pátý ročník nových Stránek, máme radost, když se nám (někomu z nás) něco podaří a zvláště když se objeví nové, dosud neznámé informace. Kdopak něco ví o pohnutých životních osudech Bruno Kische?⁽³⁾

Ad multos annos!

1. Čerbák R. Úspěšný rok 2004. Cor Vasa 2005;47:K 2.

2. Staněk V. Zamyšlení nad časopisem České kardiologické společnosti. Cor Vasa 2008;50:K 92.

3. Stolz I. Pohnuté životní osudy Bruno Kische Cor Vasa 2008;50:K 77.